

ژورنال

شماره ۷۶۱

۱۹ ژوئن ۲۰۲۴ - ۳۰ خرداد ۱۴۰۳ سردبیر این شماره: محسن ابراهیمی

در این شماره ژورنال

گلرخ ایرایی حرف دل مردم به پاخته را فریاد می زند!

پریسا پوینده

آپارتاید جنسی و جنسیتی و جنایت علیه بشریت

سینا پدرام

طرح قانونی توماج در پارلمان کانادا

بابک یزدی

از سی خرداد ۶۰ تا روز جان باختن ندا

کیوان جاوید

گلرخ ایرایی حرف دل مردم به پاخاسته را

فریاد می زند!

پریسا پوینده

گلرخ ایرایی، زندانی سیاسی، در نامه‌ای از زندان اوین خطاب به اصلاح طلبانی که مردم را به مشارکت در "انتخابات" ریاست جمهوری تشویق می‌کنند نوشت شما نه برای پیروزی در "انتخابات" بلکه برای شکست مردم به میدان آمده‌اید.

گلرخ در بخشی از این نامه می‌نویسد: "اصلاح طلبان بدانند ما مردم ایران خیانتشان را از روز نخست به خاطر داریم. از یاد نمی‌بریم، تثبیت قدرت جمهوری اسلامی و کشتار فاجعه‌بار جوانان در دهه شصت را؛

در روزهایی که شما حزب‌اللهی‌ها و خط امامی‌ها در رأس امور بودید.“ او در روز ۱۷ خرداد هم نوشته بود: ”این است فضای انتخاباتی که دیکتاتورهای ایجاد می‌کنند تا بتوانند در عین دیکته کردن خواست خود به جامعه، مدعی مشارکت مردم در سرنوشت خود باشند.“

گل‌رخ‌ایرایی که اردیبهشت ۱۴۰۱ پس از تحمل سال‌ها حبس از زندان آزاد شد و در مهر همان سال با انقلاب ”زن، زندگی، آزادی“ بازداشت و به پنج سال زندان محکوم شد، با اشاره به تلاش اصلاح‌طلبان می‌گوید: ”مردم از اصلاحات گذر کرده‌اند و شما هنوز بر جنازه‌های تلنبار شده جوانان ایران، وعده‌های محمد خاتمی را دوره می‌کنید.“

او با بیان اینکه اصلاح طلبان دوباره به میدان آمده‌اند تا نوجوانی و جوانی نسل‌های بعد از ما را نیز همچون ما تباه کنند، می‌گوید: “بعد از آن همه فراز و فرود و بعد از افزایش بینش سیاسی جامعه در سال‌های اخیر، باز به میدان آمدید تا با فریب افکار عمومی شعبده‌ای دیگر به راه‌اندازید. اما از پشت میله‌های زندان هم دیده می‌شوید که نه برای پیروزی در انتخابات بلکه برای شکست مردم به میدان آمده‌اید.”

گل‌رخ، با اشاره به نقش و هدف اصلاح طلبان در تاریخ رژیم و سرکوب مردم معترض از آنها به عنوان “شکست خوردگانی” یاد می‌کند که ادعای “فتح سنگر به سنگر” و “روزنه‌گشایی” داشتند و حالا در سنگر فردی ایستاده‌اند که می‌گوید “قرار نیست برنامه جدیدی بنویسیم یا سیاست جدیدی را اعلام

کنیم. چرا که سیاست‌های کلی را خامنه‌ای مشخص کرده است.“

گل‌رخ در پایان نامه‌اش حرف دل میلیون‌ها مردم ستم‌دیده و مبارز را این‌چنین فریاد می‌زند: ”روزی که مردم در کف خیابان و با جمهوری اسلامی تعیین تکلیف کنند، با شما لگدخوردگان و فرصت‌طلبان و به حق، ماله‌کشان رژیم که نامتان به ننگ بر تارک سپهر سیاسی ایران نقش بسته است نیز تسویه حساب خواهند کرد و این کشتی خوف را با تمام سرنشینانش به قعر خواهند فرستاد.“

آپارتايد جنسى و جنسيتى و جنايت عليه بشریت

سینا پدram

انیس کالامار، دبیر کل عفو بین الملل در بیانیه‌ای که روز دوشنبه منتشر شد، اعلام کرد: "جامعه بین‌المللی نتوانسته است به اندازه کافی سلطه و ستم نهادینه شده و سیستماتیک بر زنان، دختران و دگرباشان جنسی را به رسمیت بشناسد و به آن رسیدگی کند."

به رسمیت‌شناسی تبعیض جنسی و جنسیتی به عنوان جنايت عليه بشریت قطعاً یکی از دستاوردهای بزرگ فعالان این عرصه چه در ایران و افغانستان و چه در سطح جهانی تلقی خواهد شد. خبرها حاکی از آن است که عفو بین‌الملل از دولت‌ها خواسته

است که آپارتاید جنسیتی را در کنوانسیون جنایت علیه بشریت بگنجانند. سازمان عفو بین‌الملل در بیانیه خود تأکید کرده که با این درخواست خود "به فراخوان‌های پیش‌گامان شجاع از جمله زنان افغانستان و ایران" می‌پیوندد که "در تلاش‌ها برای به رسمیت شناختن آپارتاید جنسیتی در حقوق بین‌الملل پیش‌تاز بوده‌اند."

انقلاب زن‌رندی آزادی بدون شک توانست گفتمان تبعیض سیستماتیک جنسی و جنسیتی را بار دیگر در سطح جهانی مطرح کند و راه برون‌رفت سیاسی از آن در ایران و حتی در باقی کشورهای اسلام زده را با قصد خود برای سرنگونی رژیم اسلامی نشان دهد. باید دست تمامی فعالین حقوق زنان و رنگین‌کمانی‌ها در ایران و افغانستان را فشرده و در

گسترش فعالیت آنان به هر شکلی یاری رساند.

با تلاش برای محکومیت آپارتاید جنسی و جنسیتی در سطح جهانی، بایکوت رژی‌م اسلامی و رژی‌م طالبان نیز باید به صدر تلاش‌های فعالین این عرصه‌ها و دیگر حوزه‌ها تبدیل شود. رژی‌م اسلامی به‌عنوان رژی‌م آپارتاید جنسی و جنسیتی باید به همان شکل که رژی‌م آپارتاید نژادی در سطح جهانی مورد بایکوت قرار گرفت، از تمامی نهادهای جهانی اخراج شود. این امر شدنی است. به رسمیت‌شناسی آپارتاید جنسی و جنسیتی به‌عنوان جنایت علیه بشریت تکیه‌گاه مهمی برای پیشبرد مبارزه بر علیه رژی‌م اسلامی در ایران و باقی کشورهای اسلام زده خواهد بود.

طرح قانونی توماج در پارلمان کانادا

بابک یزدی

پارلمان کانادا، روز دوشنبه ۲۸ خرداد، طرح قانونی «توماج» را که از سوی گروه کالکتیو عدالت برای ایرانیان ارائه شده بود، به اتفاق آرا تصویب کرد. بر اساس این طرح ۳۱ تن از قضات، دادستان‌ها و بازپرسان دستگاه قضایی جمهوری اسلامی در فهرست تحریم‌های دولت کانادا قرار خواهند گرفت.

انقلاب زن زندگی آزادی در ایران در سال ۱۴۰۱ موج همبستگی جهانی و حمایت برخی از نمایندگان پارلمان‌ها و شخصیت‌ها و افراد انسان‌دوست در

سراسر جهان را به همراه داشت.

دولت کانادا قبلاً قتل عام تابستان ۶۷ را به عنوان جنایت علیه بشریت شناخته بود. در ضمن در سال ۲۰۱۳ دولت کانادا سفارت جمهوری اسلامی ایران را که یک مرکز جاسوسی و ترور بود بست. در سال‌های گذشته نیز صدها نفر از سران رژیم و سپاه پاسداران مورد تحریم دولت کانادا قرار گرفته‌اند. تصویب طرح توماج در پارلمان کانادا نیز در ادامه این حمایت‌ها بوده که یکی از اقدامات مهم می‌باشد.

هر قدمی در حمایت از زندانیان سیاسی، مخصوصاً محکومین به اعدام توسط نهادهای بین‌المللی، پارلمان‌ها و دولت‌ها برداشته شود مهم است.

بی‌تردید این اقدامات متأثر از فضایی است که خیزش‌های متعدد مردم علیه حکومت اسلامی و مخصوصاً انقلاب زن زندگی آزادی، در جهان علیه جمهوری اسلامی شکل داده است. انقلابی که موج همبستگی جهانی را به دنبال داشته است.

باید تلاش کنیم چنین اقداماتی در پارلمان‌های کشورهای دیگر تکرار شود. باید اضافه کرد که نمایندگان هر سه حزب اصلی کانادا در ماه گذشته در پارلمان این کشور به قرارداد سپاه پاسداران در لیست سازمان‌های تروریستی رأی موافق دادند. با تلاش‌های گسترده و فشار افکار عمومی باید کاری کنیم که دولت کانادا هم همچون پارلمان، سپاه را یک سازمان تروریستی اعلام کند.

از سی خرداد ۶۰ تا روز جان باختن ندا

کیوان جاوید

سی خرداد ۶۰ یک چرخش مهم در تاریخ انقلاب ۵۷ است. در این روز بالاخره آن کشمکش و نبرد روزانه مردم برای سهم بردن از نتیجه انقلاب علیه نظام سلطنتی با شکست سنگینی به نفع حکومت اسلامی پایان یافت. ۳۰ خرداد پایان واقعی شکست انقلاب مردم برای آزادی و رفاه و علیه دیکتاتوری بود. شکار فعالین سیاسی در خیابان و دستگیری و شکنجه و اعدام‌ها در "دادگاه‌های" چنددقیقه‌ای و اعلام اسامی اعدام‌شدگان در روزنامه‌های حکومتی آن‌چنان فضایی از رعب و وحشت در جامعه به وجود آورده بود که انگار هرگز در این کشور انقلابی

صورت نگرفته است.

حکومت ترور اسلامی کوچک‌ترین اعتراض و مخالفت مردم را به شدیدترین وجه ممکن پاسخ می‌داد. نه از اعتصابات کارگری و اعتراضات صنفی مثل سابق خبری بود. نه نویسنده و هنرمند توان یک جمله نوشتن در مخالفت با حکومت را داشت. حجاب پارچه سیاه و سنگینی بود که بر سر کل جامعه کشیده بودند. حکومت علیه آزادی خواهی و عدالت‌طلبی پیروز شده بود.

جامعه دست به خودکشی جمعی نمی‌زند. مردم با مرگ تدریجی به استقبال مرگ نمی‌روند. انسان‌ها برای زنده ماندن و در دفاع از هویت و کرامت انسانی خود هزاران راه پیدا می‌کنند. واقعیت

زندگی حکومت اسلامی را در مقابل خیزش‌های
بزرگ مردم قرار داد.

خمینی سال ۶۷ جام زهر را نوشید و معلوم شد
رژیم اسیر بحران‌های کمرشکن اقتصادی و سیاسی
است و به این ترتیب فضای اعتراضی باز شد. در
همین اثنا حکومت اسلامی کشتار زندانیان سیاسی
را در تابستان سال ۶۷ سازمان داد؛ اما این کشتار
هم مردم را مرعوب نکرد. سال هفتاد و هشت،
در اعتراض ۶ روزه، مردم خیابان‌های تهران را به
لرزه در آوردند و ۱۱ سال بعد در سال ۸۸ مردم
به بهانه "رأی من کو" رژیم را تا سرحد سرنگونی
مورد تعرض قرار دادند. در این روز قلب عاشق ندا
آقا سلطان با شلیک مستقیم سپاه جهل و مرگ
اسلامی هدف قرار گرفت و ندای ما جان باخت.

در تاریخ ایران سی خرداد ۶۰ به سی خرداد ۸۸
وصل می‌شود و این دو به انقلاب زن زندگی آزادی
متصل می‌شوند تا یک تاریخ به هم پیوسته ناقوس
مرگ حکومت اسلامی را هر چه بلندتر به صدا در
آورد. یاد ندا آقا سلطان و یاد همه جان‌باختگان
انقلاب زیبای زن زندگی آزادی برای همیشه در
دل‌ها زنده خواهد ماند.

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال